

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 014328 11 U
Sarajevo, 04.07.2013. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Edina Danilović, u upravnom sporu tužitelja S. M., zastupane po pomoćnicima E. T. i H. B., zaposlenicima Udruženja „Vaša prava“ , ul. Safeta Hodžića 66A, Sarajevo, protiv tuženog Federalno ministarstvo rada i socijalne politike Sarajevo, radi poništenja rješenja tuženog broj: 06-35/4-3515/11LK od 31.01.2011. godine, u predmetu ostvarivanja prava na ličnu invalidninu, dodatka za njegu i pomoć drugog lica i ortopedski dodatak, dana 04.07.2013. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog se poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem broj i datum kao u uvodu ove presude, tuženi je kao neosnovanu odbio žalbu tužiteljice izjavljenu protiv rješenja Službe socijalne zaštite općina Novo Sarajevo, broj: 35/III-14-533-128/11 od 08.06.2011. godine, kojim je odbijen zahtjev S. M. rođene u Đ., sa prebivalištem u S., N. S., za priznavanje prava na ličnu invalidninu, dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, zbog neispunjavanja zakonom propisanih uslova za priznavanje prava.

Nezadovoljna osporenim rješenjem tužiteljica je tužbom od 27.12.2011. godine, pokrenula upravni spor kod ovog suda, zbog pogrešne primjene zakona, povrede pravila postupka i nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi ističe da prilikom donošenja rješenja organi uprave nisu primijenili odredbe Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu, čijim je članom 120. stav 3. i 6. propisano da će se strancu sa priznatim izbjegličkim statusom (što je u konkretnom slučaju tužiteljica) omogućiti rad, obrazovanje, zdravstvena i socijalna zaštita pod istim uslovima kao i državljanima BiH, te da Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH, osigurava ova prava, uključujući i pravo na socijalnu zaštitu, kao i odredbe Pravilnika o načinu ostvarivanja prava na socijalnu zaštitu osoba kojima je priznata međunarodna zaštita u BiH, prema kojem tužiteljica ostvaruje pravo na stalnu novčanu pomoć, dodatak za njegu i pomoć od drugog lica, što je propisano članom 8. tačka a) i b) i članom 11. tačka a) i b) Pravilnika; da su ovi propisi „lex

specialis“ u odnosu na Zakon o osnovama socijalne zaštite, zaštite civilnih žrtava rata i zaštite porodice sa djecom, na koji se poziva tuženi u osporenog rješenju, kao i prvostepeni organ u svom rješenju, kao i drugi navodi, pa je predložila da se tužba uvaži, ponište osporeno i prvostepeno rješenje i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak.

Tuženi je u odgovoru na tužbu izjavio da ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja jer smatra da je pravilno i na zakonu zasnovano, pa je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Zakonitost osporenog rješenja, sud je cijenio u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine FBiH“, broj 9/05) i donio odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

Tužba je osnovana.

Prema razlozima osporenog rješenja tuženi je prihvatio prvostepeno rješenje, kao pravilno i zakonito, a pozivom na odredbe člana 7. stav 2. Zakona o osnovama socijalne zaštite, zaštite civilnih žrtava rata i zaštite porodice sa djecom, prema kojima prava po ovom zakonu mogu ostvariti samo osobe koje su državljani BiH.

Odredbom člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku (Službene novine F BiH broj 2/98 i 48/99) propisano je da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju cijeliti svi navodi žalbe.

Međutim, prema stanju spisa u predmetu, tuženi u osporenog rješenju nije cijenio navode iz žalbe tužiteljice, a koje se odnose na primjenu odredbe člana 120. stav 3. i 6. Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu, kao i odredbe člana 8. tačka a) i b) i članom 11. tačka a) i b) Pravilnika o načinu ostvarivanja prava na socijalnu zaštitu osoba kojima je priznata međunarodna zaštita u BiH. Time je, po mišljenju ovoga suda, tuženi postupio suprotno naprijed citiranim odredbama člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Naime, u smislu naprijed citirane odredbe težište rada drugostepenog organa je na ispitivanju osnovanosti žalbe i zakonitosti prvostepenog rješenja sa procesne i materijalne pravne strane, pa se u obrazloženju rješenja moraju označiti svi navodi žalbe i o svakome dati ocjena pravne osnovanosti, tako da se jasno navedu razlozi zbog kojih je određen navod usvojen ili nije usvojen. Valjano obrazloženje rješenje po prirodi stvari predstavlja neophodnu pretpostavku, jer bez takvog obrazloženja nije moguće cijeliti pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u žalbenom postupku, a ni zakonitost osporenog rješenja u upravnom sporu.

Zbog naprijeg navedenog, ovaj sud je ocijenio, da je tužba osnovana, jer u konkretnom slučaju nije vođeno računa o pravilima upravnog postupka shodno Zakonu o upravnom postupku.

Stoga je sud donio presudu kao u izreci na osnovu člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona.

U ponovnom postupku, tuženi će uzimajući u obzir naprijed navedeno, pravilno utvrditi činjenično stanje, cijeneći pri tome navode iz žalbe, odnosno tužbe tužitelja, te vodeći računa o pravilima upravnog postupka shodno Zakonu o upravnom postupku, donijeti pravilnu i zakonitu odluku za koju će dati određene razloge, uz primjenu odgovarajućih odredaba materijalnog prava, a imajući pri tome u vidu i ostale navode iz tužbe.

S U D I J A
Edina Danilović

POUKA: Protiv ove presude ne može se izjaviti žalba.